

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer
c 1895 / 2026
Repertoriumnummer
2026 / 2133
Datum van uitspraak
19 juni 2026
Notitienummer griffie

Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/1324
2025/VJ11/586

☐ Registratie
☐ Verstek
☒ R 32/7
☒ Hypo
☐ Opdracht OM
☐ Aanstelling deskundige
☐ Internering
☐ OS
☐ O.A.

**Hof van beroep
Gent**

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Not.nr. DE.66.LB.14323/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. _____, (RRN _____)

met Belgische nationaliteit,

geboren _____,

wonende te _____,

- beklaagde -

2. nr. _____, (RRN _____),

met Belgische nationaliteit,

geboren _____,

wonende te _____,

- beklaagde -

1. Telastleggingen

De beklaagden zijn er elk van verdacht om (als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt) de volgende misdrijven te hebben gepleegd:

A. optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

namelijk door een veranda te hebben geplaatst in strijd met de verkavelingsvergunning,
op een perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
eigendom van _____, geboren _____
en van _____, geboren _____, beiden wonend te _____,
bij akte aankoop (huwgemeenschap) van 27 mei 1987,
te _____ in de periode van 15 oktober 2018 tot en met 18 november 2018,
door _____.

Het openbaar ministerie stelde ook een herstellvordering in, als volgt: *“bij toepassing van artikel 6.3.1., § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vordert mijn ambt dat de beklaagden worden veroordeeld tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van de volledige illegaliteit ter plaatse binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.”*

2. Procedureverloop

2.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 11 maart 2025 op tegenspraak als volgt:

“VOORAFGAANDELIJK

- ***Verbeterd de tenlastelegging in de dagvaarding als volgt:***

A. optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,
(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

namelijk door een veranda te hebben geplaatst **zonder omgevingsvergunning**,
op een perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____

eigendom van _____, geboren _____ en
van _____, geboren _____, beiden wonend te
_____ bij akte aankoop huwgemeenschap van 27/05/1987

te _____ in de periode van 15 oktober 2018 tot en met 18 november 2018

door _____,

bij toepassing van artikel 6.3.1.§ 1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vordert mijn ambt dat de beklaagden worden veroordeeld tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van de volledige illegaliteit ter plaatse binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van _____, eerste beklaagde

Verklaart de enige tenlastelegging A lastens De _____ bewezen.

Gelast ten voordele van _____ de gewone **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van **3 jaar**.

Veroordeelt _____ tot betaling van:

- een bijdrage van **24,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- solidair met medeveroordeelde _____ tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **348,06 EUR**.

Ten aanzien van _____, tweede beklaagde

Verklaart de enige tenlastelegging A lastens _____ bewezen.

Gelast ten voordele van _____ de gewone **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van **3 jaar**.

Veroordeelt

tot betaling van:

- een bijdrage van **24,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- solidair met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **348,06 EUR**.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt ambtshalve het **herstel in de oorspronkelijke staat** met betrekking tot het perceel gelegen te , kadastraal gekend als door de verwijdering van de veranda, de grondplaat, alle materialen, materieel en afval ervan.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen op **6 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat op vordering van het openbaar ministerie door de beklaagden elk een **dwangsom** van **100 euro** zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 3 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan."

2.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 9 april 2025 door de beide beklaagden;
- 10 april 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

2.3 Op de rechtszitting van 23 januari 2026 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 22 mei 2026. De beklaagden legden tijdig een conclusie neer.

2.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 22 mei 2026 in het Nederlands:

- de beklaagder _____ en _____, vertegenwoordigd door meester _____, voor meester _____, advocaten met kantoor te _____

- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door _____, advocaat-generaal.

3. Ontvankelijkheid van het hoger beroep – saisine van het hof

De verklaringen van hoger beroep en de grievenformulieren zijn tijdig ingediend. De beklaagden bepaalden nauwkeurig hun grieven over de procedure (overschrijding redelijke termijn), de schuld, de straf, de burgerlijke vordering en andere, waarbij wordt gespecificeerd dat dit de herstellvordering en de veroordeling tot de bijdragen en de kosten betreft. Het openbaar ministerie bepaalde nauwkeurige grieven over de strafmaat. De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

4. Feiten

De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis pertinent samen als volgt:

“De beklaagden zijn met elkaar gehuwd en zijn de eigenaars van het perceel gelegen te _____

Op 29 november 2018 ontving de politie een melding van een buur van de beklaagden dat een veranda werd gebouwd tegen de zijgevel van hun woning binnen de bouwvrije strook. De politie begaf zich op 6 december 2018 ter plaatse en stelde vast dat de veranda aangebouwd werd tegen de zijgevel en een afmeting had van 3m op 6m en gebouwd werd tot 1 meter van de perceelgrens.

De eerste beklaagde verklaarde in zijn verhoor van 13 december 2018 samen met de tweede beklaagde de eigenaar van het onroerend goed te zijn, hun dochter woont in de woning. De veranda werd in oktober 2018 door de firma _____ gebouwd. Hij had voor het bouwen van _____

deze veranda contact opgenomen met de dienst wegen en verkeer en de firma zei dat ze geen vergunning nodig hadden. Er zou ondertussen op 10 december 2018 een dossier tot regularisatie ingediend zijn. Hij voegde daarvan een bewijs aan zijn verhoor toe (stuk 13). Hij wenste te benadrukken steeds ter goeder trouw te hebben gehandeld.

De tweede beklaagde sloot zich bij de verklaring van de eerste beklaagde aan.

Met stuk 36 in het strafdossier wordt de beslissing van de Deputatie van de provincie gevoegd. Uit punt 1.4 blijkt dat op 28 januari 2019 de regularisatievergunning voor de veranda geweigerd werd door het college van burgemeester en schepenen. Tegen deze weigeringsbeslissing werd beroep aangetekend bij de Deputatie. Op 23 mei 2019 meldde de Deputatie dat de procedure werd stopgezet omdat de gewone procedure gevolgd diende te worden in plaats van de vereenvoudigde procedure. De beslissing van 28 januari 2019 werd uit het rechtsverkeer genomen. Een nieuwe aanvraag van de eerste beklaagde volgens de gewone procedure (omgevingsvergunning- referentie werd opnieuw geweigerd.

Op 23 maart 2022 werd door de politie vastgesteld dat de veranda nog aanwezig was.

De eerste beklaagde werd op 30 juni 2022 herverhoord. Hij verklaarde met zijn advocaat te zullen nazien of er alsnog een regularisatie mogelijk is. Hij stelde de veranda niet vrijwillig te zullen verwijderen.

Op 21 december 2022 ontving het parket te Gent de melding van dat er geen regularisatieaanvraag werd ingediend.

Er werd geen herstellvordering ingeleid.”

5. Beoordeling van de schuld

5.1 De beklaagden worden onder de enige telastlegging elk vervolgd voor het plaatsen van een veranda zonder omgevingsvergunning.

5.2 Inbreuken op de vergunningsplicht zijn strafbaar op grond van artikel 6.2.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening. Artikel 67 decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 wijzigde artikel 6.2.1. Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening. Deze wetswijziging trad in werking op 1 april 2026. De enige telastlegging dateert van voor de inwerkingtreding van deze wetswijziging.

De eerste zin van dit artikel luidde voor deze wetswijziging als volgt: “De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26

euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen". De woorden "(...) *handelingen en omissies worden stedenbouwkundige*" en "*genoemd, en*" werden hieruit geschrapt. Dit heeft geen invloed op de draagwijdte van de strafbaarstelling, of op de strafmaat. De feiten in de enige telastlegging zijn strafbaar gebleven na deze wetswijziging. De strafmaat bleef ongewijzigd.

5.3 De eerste rechter heeft de enige telastlegging terecht verbeterd door de woorden "*in strijd met de verkavelingsvergunning*" te vervangen door de woorden "*zonder omgevingsvergunning*". De verkavelingsvergunning op basis waarvan het huis gebouwd werd was op het moment van de feiten ouder dan vijftien jaar, waardoor zij niet langer als weigeringsgrond voor een omgevingsvergunning kon dienen (zie artikel 4.3.1 § 1, 1°, c) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

5.4 De enige telastlegging is naar het oordeel van het hof bewezen gebleven.

5.5 Uit de vaststellingen van de politie van 6 december 2018 blijkt dat aan de woning van de beklaagden een veranda werd aangebouwd in strijd met de verkavelingsvergunning. De beklaagden verklaarden dat deze aanbouw dateert van oktober 2018. Dit gebeurde zonder omgevingsvergunning.

5.6 De beklaagden stellen dat de incriminatieperiode moet worden beperkt tot 2 oktober 2018, de dag waarop de veranda gebouwd werd. Het hof stelt vast dat de ramen van de veranda later werden geleverd en geplaatst, waardoor de eerste rechter de incriminatieperiode terecht bepaalde op de periode van 2 oktober 2018 tot en met 18 november 2018.

5.7 In tegenstelling tot wat de beklaagde in zijn conclusie voorhoudt, valt de constructie niet onder een van de handelingen die worden vermeld in artikel 2.1 Vrijstellingsbesluit dat van toepassing is op handelingen in, aan en bij woningen. Dit artikel bevat geen vrijstelling voor veranda's, aanbouwen of bijgebouwen.

5.8 De constructie is evenmin een meldingsplichtige handeling op basis van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen, zoals van toepassing voor 1 maart 2026. Volgens artikel 4, eerste lid, 4°, van dat besluit, vallen bijgebouwen maar onder de meldingsplicht als ze worden geplaatst in de zijtuin tot op drie meter van de perceelsgrenzen of in de achtertuin tot op twee meter van de perceelsgrenzen. De veranda staat op een meter van de scheidingslijn. De constructie beantwoordt bijgevolg niet aan deze voorwaarden en was weldegelijk vergunningsplichtig.

5.9 De beklaagden maken niet aannemelijk dat zij in de veronderstelling waren of konden zijn dat zij een vergunning hadden voor de veranda. Zij verwijzen naar een brief van FOD Financiën die bij het bepalen van het kadastraal inkomen rekening hield met de veranda en sprak van een vergunning van 31 januari 2019. Uit het strafdossier blijkt echter dat op 28

januari 2019 een regularisatievergunning werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen. Zij kunnen op basis van de brief van FOD Financiën redelijkerwijze niet in de waan geweest zijn dat zij een vergunning hadden. Er is geen sprake van een verschoonbare dwaling. Daarenboven was de veranda op 31 januari 2019 al enkele maanden gebouwd. Op het moment van het bouwen in oktober-november 2018 waren zij op de hoogte van het feit dat zij geen vergunning hadden. Het is voor het beoordelen van de telastlegging ook niet nodig om het openbaar ministerie te verzoeken om de algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie (vroeger: Kantoor rechtszekerheid) te bevragen over waarom ze een vergunning van 31 januari 2019 vermeldde. Overigens werd in eerste aanleg al onderzoek gedaan naar een dergelijke vergunning, waarbij in een brief liet weten dat deze vergunning niet bestaat. Dit is voldoende duidelijk om de enige telastlegging te beoordelen.

5.10 Tot slot blijkt dat de beklaagden de veranda wetens en willens plaatsten. Er zijn geen rechtvaardigings- of schulditsluitingsgronden aannemelijk gemaakt, waardoor ook vaststaat dat zij elk handelden met het wettelijk vereiste opzet.

6. Bestrafing

6.1 De beklaagden stellen dat de redelijke termijn in strafzaken werd overschreden. Het hof volgt de beklaagden in deze stelling.

De beklaagden werden verontrust door het lopende strafonderzoek op 13 december 2018. Toen werden zij voor het eerst verhoord door de politie. De strafvervolgning kende hierna geen normale voortgang in de tijd. Het eerstvolgende initiatief van het openbaar ministerie is er pas tien maanden later. Toen werden inlichtingen gevraagd aan . Deze inlichtingen werden uiteindelijk maar verstrekt op 30 september 2020. Op 9 november 2020 gaf het openbaar ministerie de opdracht om de beklaagden opnieuw te verhoren. Dit verhoor werd maar uitgevoerd op 30 juni 2022. Het bevel tot dagvaarden dateert van twee jaar later, namelijk op 18 juli 2024. Dit trage verloop in de fase van het onderzoek, met lange periodes van stilstand, wordt niet verantwoord door de complexiteit van het dossier of de houding van de beklaagden, of een van hen. Ook de coronapandemie kan deze vertraging niet verantwoorden. De redelijke termijn werd bijgevolg overschreden. Eenmaal de zaak aanhangig was bij de rechter in eerste aanleg, liep ze geen onredelijke vertragingen meer op. Ook in graad van beroep is dit niet het geval.

De overschrijding van de redelijke termijn is niet van die aard dat een veroordeling maatschappelijk niet meer te verantwoorden valt. Het verval van de strafvordering dringt zich dus niet op. Het hof zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de overschrijding van de redelijke termijn en een rechtsherstel verlenen.

6.2 De beklaagden plaatsten een constructie zonder rekening te houden met de verplichting om hiervoor eerst een vergunning aan te vragen. Zij handelden eigengereid en hielden geen rekening met het algemeen belang. Zij schaadden de goede ruimtelijke ordening.

6.3 De beklaagden hebben beiden een blanco strafregister. Zij zijn beiden gepensioneerd. Zij vragen ondergeschikt om de uitspraak van de veroordeling op te schorten.

6.4 Het hof is van oordeel dat de opschorting voor de beide beklaagden aangewezen is. Het hof houdt hierbij rekening met de leeftijd van de beklaagden, hun gunstig strafregister en de overschrijding van de redelijke termijn.

7. Herstelvordering

7.1 Het openbaar ministerie vordert het herstel in de oorspronkelijke toestand.

7.2 Op 1 april 2026 trad het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 in werking. Sindsdien is het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van toepassing op de overtredingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Artikel 6.3.1. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, dat de rechter de mogelijkheid gaf om het herstel van inbreuken te bevelen, werd opgeheven. Sindsdien is deze mogelijkheid opgenomen in artikel 56 Kaderdecreet Vlaamse Handhaving. De mogelijkheid voor de rechter om het herstel te bevelen bleef dus onverminderd bestaan.

7.3 Artikel 56 Kaderdecreet Vlaamse Handhaving bevat niet langer de rangorde van artikel 6.3.1, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

7.4 De toestand werd nog niet hersteld. Om de plaatselijke ordening te herstellen, is het nodig dat de beklaagden de plaats herstellen in de oorspronkelijke staat. De illegale constructie zorgt voor een verrommeling van de woonzone. Het herstel houdt in dat de veranda wordt verwijderd, met inbegrip van de vloerplaat, alle bijhorende materialen, het materieel en dat het bouwafval legaal wordt verwijderd. Het opleggen van dit herstel is niet onredelijk. Ook de uitvoering ervan zal geen onredelijke toestand creëren.

7.5 Het hof bepaalt de termijn waarbinnen het herstel volledig gerealiseerd moet zijn op zes maanden vanaf het definitief worden van dit arrest. Per dag vertraging zal een dwangsom worden verbeurd van 50 euro. Zo moet de samenleving niet eerst de kosten van een gedwongen uitvoering voorschieten, met onzekerheid over een terugbetaling ervan. Dit is ook noodzakelijk als drukkmiddel voor het vrijwillig uitvoeren van het bevolen herstel.

8. Kosten- bijdragen- vergoedingen

De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Aangezien de uitspraak van de veroordeling wordt opgeschort, worden de beklaagden niet veroordeeld tot de bijdrage tot financiering van het Slachtofferfonds.

Met toepassing van artikel 91 Tarief Strafzaken veroordeelt het hof de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 62,37 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

9. Burgerlijke belangen

De eerste rechter hield de burgerlijke belangen terecht aan.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 Taalwet Gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis, behoudens de volgende wijzigingen:

- bepaalt de vaste vergoeding voor het verloop van de strafprocedure voor elke beklaagde op 62,37 euro;
- bepaalt de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand voor elke beklaagde op 26 euro;

- zegt dat de hersteltermijn van zes maanden begint te lopen vanaf de dag dat dit arrest definitief is;
- zegt dat de dwangsom voor het uit te voeren herstel 50 euro voor elke beklagde bedraagt en dit per dag dat het herstel niet binnen de gestelde termijn van zes maanden wordt uitgevoerd;

veroordeelt de beklagder en hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, bepaald op 120,49 euro.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 36,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl'n:	€ 32,54
	€ 109,54
+ 10 % :	€ 10,95
Totaal :	€ 120,49

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter , raadsheer en plaatsvervangend magistraat inck en in openbare rechtszitting van **19 juni 2026** uitgesproken door kamervoorzitter , in aanwezigheid van , advocaat-generaal, met bijstand van griffier .